

Omschrijving: Paaszondag 17 april – collectief ongeloof

Ter overdenking

Het is toch ongelofelijk wat er op die paaszondag omhoog komt aan verwarring en onbegrip! In een ander evangelie lezen we dat Maria Magdalena bij het open graf komt en zich gruwelijk vergist als ze Jezus aanspreekt als de tuinman.

En nu zien we een groepje vrouwen naar het graf gaan.

Heeft de dood van Jezus het verstand van vrouwen en discipelen vertroebeld? Is hun collectief geheugen verduisterd door verdriet?

Kunnen ze zich niets meer herinneren van wat Jezus in de laatste jaren hen heeft verteld over het feit dat Hij moest lijden en sterven?

En hoe schrijnend is het dat juist de Schriftgeleerden, de priesters en farizeeërs zich dat wel herinneren. Zij zijn het, die de dag daarvoor aan Pilatus vertellen dat Jezus heeft aangekondigd dat Hij na drie dagen zou opstaan?

De vrouwen komen we als eerste tegen.

Voor hen is blijkbaar dood echt dood, want ze hebben kruiden en specerijen bij zich om Jezus de laatste eer te bewijzen door Hem te balsemen.

Voor hen is blijkbaar de graflegging definitief geweest.

Hun grootste probleem is hoe ze die zware steen weg kunnen rollen om in het graf te komen.

En dan zien ze een geopend graf. Nog steeds gaat er geen lichtje bij hen op.

Nieuwsgierig nemen ze een kijkje in het graf en zien tot hun ontsteltenis dat het leeg is.

Het is op dat moment twijfel alom.

Twee engelen moeten hen weer bij de les brengen.

Ze vragen de vrouwen waarom ze de Levende bij de doden zoeken? Het klinkt bijna verwijtend!

En dan geven ze uitleg over wat de Heer in het verleden allemaal tegen hen heeft gezegd.

Over dat lijden en sterven, maar ook dat Hij weer op zou staan.

En toen pas herinnerden ze zich Zijn woorden. Het kwartje valt eindelijk.

Wij hebben gemakkelijk praten, want we weten de uitkomst uit de vier evangeliën.

De vrouwen hebben het niet begrepen.

Maar kunnen we onszelf de vraag stellen of wij wel ten volle begrijpen wat de opstanding van de Heiland te betekenen heeft?

Het ongeloof tiert welig in onze samenleving.

Opstanding: daar geloven we niet in.

Jezus de Verlosser: Hij was als mens een voorbeeld: meer zit er niet in.

En dan komen die vrouwen bij de discipelen. Die vinden het maar vrouwenpraatjes en ze nemen de verhalen niet aan voor waarheid.

Bij Thomas hoort het gezegde: "Eerst zien en dan geloven".

Maar hier zien we dat het collectief ongeloof is van de elf discipelen.

Petrus is dan zo kien dat hij naar het graf gaat om zelf te verifiëren of het waar is.

Hij ziet het en verwondert zich.

Verwondering is verbazing en geen geloof.

Hoe hardnekkig kan je zijn in je eigen denkbeelden?

Tegen de avond gaan twee van de volgelingen op weg naar Emmaüs. Zij horen blijkbaar bij de kring mensen, die dicht bij Jezus staat.

Als plotseling een derde persoon naast hen verschijnt, gaan ze vol teleurstelling vertellen over hun dromen, die bedrog lijken te zijn. Hun onbegrip druipt er bijna van af.

Ze gaan, als Jezus zich geopenbaard heeft, terug naar de discipelenkring.

Ze zijn dus thuis in die kringen en moeten haast zeker de verhalen van de vrouwen hebben gehoord.

En toch: totaal onbegrip voor de gebeurtenissen van die dag.

Jezus zet hen op hun nummer met Zijn laatste woorden die Hij tot hen spreekt: "O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!"

Het ergste is nog wel dat de discipelen zo halsstarrig in hun kleingeloof zijn.

Jezus verschijnt aan hen en laat Zijn handen en voeten zien, waar de tekenen van de spijkers nog duidelijk zichtbaar zijn.

Nog steeds zijn ze niet overtuigd.

Pas als Jezus hen vraagt om voedsel, zodat Hij iets kan eten, begint het te dagen.

Jezus legt een verband met datgene dat ze uitermate goed kennen: passages uit het Oude Testament.

Het staat in de Wet van Mozes, in de Profeten en in de Psalmen. Collectief ongeloof wordt eindelijk collectief geloof!

Uit de Bijbel - Lukas 24:1-25 en 33-45 (HSV)

1 En op de eerste dag van de week gingen zij, heel vroeg in de morgen, naar het graf en brachten de spederijen mee die zij gereedgemaakt hadden, en sommigen gingen met hen mee.

2 Zij nu vonden de steen afgewenteld van het graf.

3 En toen ze naar binnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heere Jezus niet.

4 En het gebeurde toen ze daarover in twijfel waren, zie, twee mannen stonden bij hen in blinkende gewaden.

5 En toen zij zeer bevreesd werden en het gezicht naar de grond bogen, zeiden die tegen hen: Waarom zoekt u de Levende bij de doden?

6 Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinner u hoe Hij tot u gesproken heeft, toen Hij nog in Galilea was:

7 De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in handen van zondige mensen en gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.

8 En zij herinnerden zich Zijn woorden.

9 En toen zij teruggekeerd waren van het graf, berichtten ze dit alles aan de elf discipelen en aan alle anderen.

10 En het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jakobus, en de anderen die bij hen waren, die dit tegen de apostelen zeiden.

11 En hun woorden leken hun kletspraat en zij geloofden hen niet.

12 Maar Petrus stond op en snelde naar het graf en toen hij zich vooroverboog, zag hij alleen de linnen doeken liggen. En hij ging weg en verwonderde zich over wat er gebeurd was.

13 En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaüs was.

14 En zij spraken met elkaar over al deze dingen die gebeurd waren.

15 En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep.

16 Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.

17 En Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en waarom ziet u er zo bedroefd uit?

18 En de één, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn?

19 En Hij zei tegen hen: Welke dan? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk;

20 en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben.

21 En wij hoopten dat Hij het was Die Israël zou verlossen. Maar al met al is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn.

22 Maar ook hebben sommige vrouwen uit ons midden, die vroeg in de morgen bij het graf geweest zijn, ons versteld doen staan.

23 En toen zij Zijn lichaam niet vonden, kwamen ze zeggen dat ze zelfs een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft.

24 En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en troffen het ook zo aan als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.

25 En Hij zei tegen hen: "O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!"

33 En op datzelfde moment stonden zij op en keerden terug naar Jeruzalem, en vonden de elf discipelen en hen die bij hen waren, bijeen.

34 Die zeiden: De Heere is werkelijk opgewekt en is aan Simon verschenen.

35 En zij vertelden wat er onderweg gebeurd was, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

36 En toen zij over deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u.

37 En zij werden angstig en zeer bevreesd en dachten dat ze een geest zagen.

38 En Hij zei tegen hen: Waarom bent u in verwarring en waarom komen zulke overwegingen op in uw hart?

39 Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.

40 En terwijl Hij dit zei, liet Hij hun de handen en de voeten zien.

41 En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zei Hij tegen hen: Hebt u hier iets te eten?

42 En zij gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat.

43 En Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

44 En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen.

45 Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen.

